

det, om man har Jordvurderinger og siger: Saa og saa mange Tønder Land er der til hver af Ejendommene i Øster Hornum Kommune, naar maaske en Trediedel eller en Fjerdedel af det Areal, de har, er saadan, at det er umuligt at anvende det til Afgrøde, det egner sig slet ikke til Opdyrkning. — Det er disse Forhold jeg gerne vil have, at man skal have sin Opmærksomhed stærkt henvendt paa, for at det Skattegrundlag, som man nu en Gang vælger, ikke skal komme til at virke alt for urimeligt.

Jeg kan f. Eks. ogsaa nævne to Gaarde i samme Kommune. De er af samme Matrikelnummer. Den ene har 5 Tdr. og 5 Skpr. Hartkorn, den staar til Ejendomsskyld 102 000 Kr. Den anden har 5 Tdr. og 7 Skpr. Hartkorn, altsaa to Skæpper mere, den staar til Ejendomsskyld 41 000 Kr. Det forekommer mig ogsaa at være et Bevis paa, hvor vanskelige Forholdene er.

Jeg kunde selvfølgelig fremdrage mange andre Eksempler, men jeg har villet indskrænke mig til at tage nogle af de mest karakteristiske. Jeg har taget 6 Huse med gammel Mark, 25 Landbrugshuse med nyopdyrkede Jorder og saa de to Gaarde indenfor samme By.

Med Hensyn til Fradragsbestemmelserne vil jeg gerne sige, at jeg har faaet en Sogneraadshovedmand til at sende mig Vurderingen for en Stationsby, altsaa kun Stationsbyen. Han har opgivet mig Værdien af Grunden for hver enkelt Ejendom og Værdien af Bygningerne, som den bliver ansat uden Fradrag. Ser jeg paa denne Oversigt, som omfatter 46 Ejendomme — det er alle Ejendommene i den paagældende Stationsby — stiller det sig paa den Maade, at trækker vi 10 000 Kr. af Bygningsværdien fra ud over Grundværdien, bliver der en skattepligtig Bygningsværdi paa 87 400 Kr., men den skattefri Bygningsværdi bliver 313 000 Kr. Og sætter man Fradraget til 5 000 Kr., stiller det sig saaledes, at der bliver en skattepligtig Bygningsværdi paa 170 000 Kr. og en skattefri Bygningsværdi paa 220 000 Kr. Og dertil kan endvidere lægges, at jeg har haft Lejlighed til at se den nugældende Skatteligning for en Kommune, paa hvilken ogsaa Skatten til Staten af Bygninger er medregnet. Der er i den vedkommende Kommune 70 Gaarde med over 1 Td. Hartkorn, men ikke mindre end de 25 er afgiftsfri for Bygningernes Vedkommende. Det vil jeg gerne bede om, at man vil have Opmærksomheden henvendt paa. Det forekommer mig, at det vilde være aldeles

urimeligt og uforsvarligt at tage de 10 000 Kr., og jeg er meget i Tvivl om, at det vil være forsvarligt at tage de 5 000 Kr. Efter de Forhold, jeg kender derovre, forekommer det mig, at ogsaa 5 000 Kr. er meget for meget som Fradrag paa den Egn.

Saa vil jeg gerne lige til Slutning gøre en Bemærkning med Hensyn til Værdistigningen. Jeg havde tænkt mig at ville sige et Par Ord om dette Forhold. Det, som jeg nærmest har tænkt at ville omtale, er det samme, som er omtalt af det ærede Medlem Hr. Vanggaard. De Udtalelser, han fremsatte, kan jeg fuldstændig give min Tilslutning. Det var nogle frygtelige Forhold vi saa i Aalborg, da man flyttede Banegaarden. De, der boede i den gamle Jernbanegade, om end de ikke gik fallit alle sammen, som det kunde tyde paa efter det ærede Medlem Hr. Vanggaards Udtalelser, saa led de i hvert Fald et meget stort Tab. De fik ingen Erstatning. De søgte Staten, ja, de søgte ogsaa gennem Rigsdagen, men der blev ikke ydet dem nogen Erstatning, og det forekommer ogsaa mig, at naar man vil tage en Værdistigningsafgift, maa man ogsaa yde Erstatning, naar det er det offentlige, der foraarsager de store Værdiforringelser. Jeg vil gerne henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa disse Forhold. Det er Forhold, som i hvert Fald efter min Opfattelse ikke er blevet draget saa stærkt frem, at der ikke kunde være Anledning til at fremdrage dem i Udvalget.

Aksel Jensen: Jeg skal ikke paa dette sene Tidspunkt trætte Forsamlingen i ret mange Minutter, men der er enkelte Bemærkninger, som jeg gerne vil have Lov til at gøre, før Debatten slutter. Jeg vil gerne rette nogle Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister. Den højtærede Minister søgte at skyde Georgeisterne fra sig. Den højtærede Minister mente, at den Tale, jeg havde holdt i Gaar, ikke havde noget med det foreliggende Lovforslag at gøre, fordi den højtærede Minister jo ikke var Georgeist eller havde fremsat et Forslag, der var et Udtryk for, hvad Georgeisterne ønskede. Det kan være meget rigtigt. Jeg maa sige, at naar jeg ser den Tilslutning, der i Øjeblikket fra georgeistisk Side gives til dette Forslag, er det mig noget overraskende, at man efterhaanden er blevet saa nøjsom fra den Side, men jeg gaar ud fra, at man tager dette Forslag som et lille Skridt paa Vejen henimod Opfyldelsen af de Ønsker man nærer fra den Side. Derfor mener jeg, at de Bemærkninger, jeg gjorde om en Overgang til en ren Grundskyld, var beret-